

Instytut Pamięci Narodowej - Archiwum

<https://archiwum.ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/105101,Jerzy-Grobicki-ur-4-stycznia-1891-w-Warszawie-z-m-22-wrzesnia-1972-w-Toronto-gene.html>
01.06.2026, 23:23

Jerzy Grobicki (ur. 4 stycznia 1891 w Warszawie, zm. 22 września 1972 w Toronto) - generał brygady.

Mjr Grobicki, jako dowódca 1 Pułku Szwoleżerów odznaczył się nadzwyczajną rzutkością, szybką decyzją i niezwykłą odwagą. (...) W walkach w obronie Warszawy pod Płońskiem sam w pierwszej linii zawsze, prowadzi żołnierzy do ataku. Uczestniczy z pułkiem w szarży (...). (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 3 czerwca 1921)

Początkowo kształcił się w gimnazjum w Kielcach, następnie w Warszawie, skąd w 1904 wydalony za udział w antyrosyjskich manifestacjach. W latach 1906–1907 w Legii Cudzoziemskiej w Algierze, w 1908 w serbskiej partyzantce przeciwko Turkom. W 1908 zdał maturę w I szkole realnej w Krakowie, następnie w Akademii Wojskowej w Wiener Neustadt, po ukończeniu której do 1918 w austriackim 13 Pułku Ułanów. W Wojsku Polskim od listopada 1918, m.in. szef sztabu 8 Dywizji Piechoty, od 24 lipca 1920 szef sztabu IV Brygady Jazdy, od 15 sierpnia 1920 tr. do 8 maja 1921 dowódca 1 Pułku Szwoleżerów. W latach 1921–1923 attaché wojskowy w Budapeszcie. Później zastępca dowódcy 16 Pułku Ułanów, dowódca 22 Pułku Ułanów, absolwent i wykładowca w Wyższej Szkole Wojennej. Od 1932 w stanie spoczynku, po czym pracownik kontraktowy Oddziału II na Środkowym Wschodzie. W 1939 powrócił do służby, w kampanii polskiej dowódca Sieradzkiej Brygady Obrony Narodowej, a od 4 września dowódca Kresowej Brygady Kawalerii. W latach 1939–1941 w sowieckiej niewoli, po czym w Armii Polskiej w ZSRR zastępca dowódcy 5 Dywizji Piechoty, później na Środkowym

Jerzy Grobicki

Wschodzie komendant Centrum Wyszkolenia Broni i Służb w Egipcie i Palestynie. W latach 1942–1943 dowódca 6 Lwowskiej Brygady Strzelców, 1943–1944 oficer łącznikowy 2 Korpusu Polskiego przy Korpusie Francuskim. Od lipca 1944 na kursie Centrum Wyższych Studiów Wojskowych w Wielkiej Brytanii, od marca 1945 w Dowództwie Jednostek Wojska na Środkowym Wschodzie. Później attaché wojskowy przy rządzie Czang Kaj-szeka. Do 1947 komendant obozu Quassasin w Egipcie. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Pochowany na cmentarzu Holy Cross Catholic Cemetery w Toronto. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 479).

Awanse: podporucznik (1912), porucznik (1914), rotmistrz (1918), major (1920), podpułkownik (1924), pułkownik (1930), generał brygady (1965).

Bibliografia

CAW, Kol. Gen., Jerzy Grobicki, I.480.180; T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 98.